

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Кримінального кодексу України (щодо встановлення нового виду покарання)

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25, ст. 131) із змінами і доповненнями такі зміни:

1. Після пункту 11) статті 51 додати пункт 11¹) у наступній редакції:

„11¹) позбавлення волі строком на двадцять п'ять років”

2. Додати статтю 62¹ у наступній редакції

„Стаття 62¹. Позбавлення волі строком на двадцять п'ять років”

1. Позбавлення волі строком на двадцять п'ять років встановлюється як альтернативне покарання за злочини, за які передбачене довічне позбавлення волі.

2. Покарання у виді позбавлення волі строком на двадцять п'ять років полягає в ізоляції засудженого та поміщенні його до кримінально-виконавчої установи закритого типу на відповідний строк.

3. Позбавлення волі строком на двадцять п'ять років не застосовується до осіб, що вчинили злочини у віці до 18 років, і до осіб у віці понад 65 років.”

3. Частини 2 і 3 статті 68 викласти у наступній редакції:

„2. За вчинення готування до злочину строк або розмір покарання не може перевищувати половини максимального строку або розміру найбільш суворого виду покарання, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу. Якщо за злочин передбачено довічне позбавлення волі розмір покарання не може перевищувати п'ятнадцяти років позбавлення волі.

3. За вчинення замаху на злочин строк або розмір покарання не може перевищувати двох третин максимального строку або розміру найбільш суворого виду покарання, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, а якщо за вчинення злочину передбачено довічне позбавлення волі – призначається позбавлення волі на певний строк або позбавлення волі строком на двадцять п'ять років. Положення цієї статті не перешкоджають суду призначити довічне позбавлення волі, якщо відповідною статтею (частиною статті) можливість призначення вказаного покарання передбачена саме за замах на злочин.”

4. Статтю 69¹ доповнити двома новими реченнями:

„У разі вчинення особою злочину, за яке передбачено покарання у вигляді довічного позбавлення волі, положення цієї статті не перешкоджають суду призначити вказане покарання, якщо за обставинами справи та з урахуванням особи винного воно є необхідним.”

5. Частина 2 статті 70 викласти у наступній редакції:

„2. При складанні покарань остаточне покарання за сукупністю злочинів визначається в межах, встановлених санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає більш суворе покарання. Якщо хоча б один із злочинів є умисним тяжким або особливо тяжким, суд може призначити остаточне покарання за сукупністю злочинів у межах максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. Якщо хоча б за один із вчинених злочинів призначено позбавлення волі строком на

двадцять п'ять років і при цьому за жоден із вчинених злочинів не призначено довічного позбавлення волі, то остаточне покарання за сукупністю злочинів визначається шляхом поглинання будь-яких менш суворих покарань позбавленням волі строком на двадцять п'ять років. Якщо хоча б за один із вчинених злочинів призначено довічне позбавлення волі, то остаточне покарання за сукупністю злочинів визначається шляхом поглинення будь-яких менш суворих покарань довічним позбавленням волі.”

6. Частину 2 статті 71 викласти у наступній редакції:

„2. При складанні покарань за сукупністю вироків загальний строк покарання не може перевищувати максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. При складанні покарань у виді позбавлення волі загальний строк покарання, остаточного призначеного за сукупністю вироків, не повинен перевищувати п'ятнадцяти років, а у випадку, якщо хоча б один із злочинів є особливо тяжким, загальний строк позбавлення волі може бути більшим п'ятнадцяти років, але не повинен перевищувати двадцяти п'яти років. При складанні покарань у вигляді позбавлення волі строком на двадцять п'ять років та будь-яких інших менш суворих покарань, загальний строк покарання, остаточного призначеного за сукупністю вироків, визначається шляхом поглинання менш суворих покарань позбавленням волі строком на двадцять п'ять років. При складанні покарань у виді довічного позбавлення волі та будь-яких менш суворих покарань загальний строк покарання, остаточного призначеного за сукупністю вироків, визначається шляхом поглинення менш суворих покарань довічним позбавленням волі.”

7. Пункт 5) частини 1 статті 80 викласти у наступній редакції:

„5) п'ятнадцять років - у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років за особливо тяжкий злочин або у разі засудження до позбавлення волі строком на двадцять п'ять років”

8. Частину 5 статті 80 викласти у наступній редакції:

„5. Питання про застосування давності до особи, засудженої до довічного позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі заміняється позбавленням волі на певний строк або позбавленням волі строком на двадцять п'ять років.”

9. Частину 3 статті 81 доповнити пунктом 4 у наступній редакції:

„4) не менше двадцяти років, з призначеного судом позбавлення волі строком на двадцять п'ять років.”

10. Частину 4 статті 82 доповнити пунктом 4 у наступній редакції:

„4) не менше шістнадцяти років з призначеного судом позбавлення волі строком на двадцять п'ять років.”

11. Абзац 2 статті 112 викласти у наступній редакції:

„карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі”.

12. Останній абзац частини 2 статті 115 викласти у наступній редакції:

„карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі, з конфіскацією майна у випадку, передбаченому пунктом 6 частини другої цієї статті”.

13. Абзац 2 частини 3 статті 258 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі”

14. Абзац 2 статті 348 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від дев'яти до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

15. Абзац 2 статті 379 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

16. Абзац 2 статті 400 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

17. Абзац 2 частини 4 статті 404 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

18. Абзац 2 частини 2 статті 438 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

19. Абзац 2 частини 2 статті 439 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

20. Абзац 2 частини 1 статті 442 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

21. Абзац 2 статті 443 викласти у наступній редакції:

„караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років чи позбавленням волі строком на двадцять п'ять років або довічним позбавленням волі.”

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Особам, які до набрання чинності цим законом вчинили злочини, за які передбачене покарання у вигляді довічного позбавлення волі, суд з урахуванням обставин справи та особи винного може замість довічного позбавлення волі призначити покарання у вигляді позбавлення волі строком на двадцять п'ять років.

3. Цей закон не є підставою для перегляду вироків і пом'якшення покарання особам, які засуджені до довічного позбавлення волі до набрання чинності цим законом.

Голова Верховної Ради України